ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ Θέατρο θὰ δημοσιεύει, σὲ κάθε τεῦχος του, ἕνα ὅσο τὸ δυνατὸν πληρέστερο βιβλιογραφικὸ δελτίο τῶν νέων ἐκδόσεων, ποὺ ἀναφέρονται στὸ Θέατρο, τὴ Μουσική, τὸ Χορό, τὸν Κινηματογράφο. Ἀρχίζουμε δημοσιεύοντας κατάλογο τῶν τελευταίων ἀγγλικῶν, γαλλικῶν, ἰταλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν βιβλίων. Ἀπὸ τὸ δεύτερο τεῦχος ὁ κατάλογος θὰ εἶναι πληρέστερος καὶ θὰ καλύπτει, ἐπὶ πλέον, τὴν Γερμανία, τὰ Βαλκάνια καὶ ἄλλες χῶρες.

ΑΓΓΛΙΑ

Ἀγκέητ, Τζαίημς: «Ἀνθολογία». Ἐπιμέλεια Χέρμπερτ Βάν Τάλ, εἰσαγωγὴ Ἄλαν Ντέντ. Ἔκδ. Χάρτ-Νταῖβις, σελ. 288, μὲ εὑρετήριο, σχῆμα 22,5 ἑκ., 21 σελλ.

Ἐπὶ 25 χρόνια ὁ Τζ. Ἀγκέητ (1877—1947) ἦταν ὁ Ἄγγλος δραματικὸς κριτικὸς μὲ τὴν μεγαλύτερη ἐπιρροή. Μολονότι ἀσχολήθηκε μὲ τὴν κριτικὴ βιβλίου καὶ κινηματογράφου καὶ ἐδημοσίευσε ἐννέα τόμους προσωπικὸ Ἡμερολόγιο, τὸ Θέατρο ὑπῆρξε τὸ κέντρο τῆς ζωῆς του. Τὸ ἔργο του, παρ' ὅλες τὶς προκαταλήψεις του, εἶναι ζωντανὸς ὁδηγὸς τοῦ θεάτρου τῆς ἐποχῆς του. Ἡ ἀνθολογία αὐτὴ ἀπὸ κριτικὲς 40 ἐτῶν περιλαμβάνει πολλὲς ἄμεσες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὰ πρῶτα δείγματα τοῦ ταλέντου καὶ τῆς ἐργασίας διασήμων, σήμερα ἠθοποιῶν, ὅπως οἱ Λῶρενς Ὀλιβιέ, Ρὰλφ Ρίτσαρντσον καὶ Ντόναλντ Γούλφιτ, ὅπως ἐπίσης καὶ πολλὲς σελίδες γιὰ τὴν Σάρα Μπερνάρ, ποὺ ἐθαύμαζε ἰδιαίτερα.

Ἔλλις-Φέρμορ, Οὔνα: «Σαίξπηρ ὁ δραματουργὸς καὶ ἄλλα δοκίμια». Ἔκδ. Μέθουεν, σελ. 204, 22 ἑκ., 25 σελλ.

Τόμος στὴ μνήμη τῆς συγγραφέως, ποὺ πέθανε τὸ 1958 καὶ ὑπῆρξε καθηγήτρια τῆς Ἀγγλικῆς στὸ Κολλέγιο Μπέντφορντ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου. Περιλαμβάνει κατάλογο τῶν ἔργων της, σύντομη εἰσαγωγὴ τοῦ Κένεθ Μιούἴρ καὶ τὸ τελευταῖο ἔργο τῆς ζωῆς της. Τὸ δοκίμιο γιὰ τὸν Σαίξπηρ δείχνει βαθειὰ σκέψη καὶ γνώση. Ἡ οἰκειότητα τῆς συγγραφέως μὲ μικρότερης ἀξίας Ἐλισαβετιανοὺς δραματουργοὺς καὶ ἄλλους μεγάλους ξένους συγγραφεῖς—Αἰσχύλο, Κορνήλιο, Ρακίνα—ἐνισχύουν τὰ ἐπιχειρήματά της γιὰ τὸν Σαίξπηρ.

«Θεατρικὴ ἀνθολογία» ἔκδ. Τζ. Γκάρνετ Μίλλερ. Τόμ. ΙΙ. Εἰσαγωγὴ Ρόμπερ Νιοῦτον. Σελ. 158, 18,5 ἑκ., 12,5 σελλ.

Συλλογὴ ἕξι μονοπράκτων. Τὰ πέντε ἀπ' αὐτὰ ἔχουν ἔντονη ἀγροτικὴ ἀτμόσφαιρα. Δύο διαδραματίζονται στὴν Οὐαλλία: ἡ κωμωδία "Τὸ δεῖπνο τοῦ Ντέιβυ Τζῶνς" τοῦ Τ. Κ. Τόμας καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ν. Τ. Ντέιβις "Τηγανίτες". Τρίτο, μετάφρασις καὶ διασκευὴ ἀπὸ τὴν Ἴντιθ Σῶντερς τῆς κωμωδίας τοῦ Λαμπὶς "Ἡ γραμματικὴ" μὲ τὸν τίτλο "Λαχανικὰ καὶ μόρφωση". Τέταρτο, ἕνα ἔργο μόνο γιὰ γυναῖκες τῆς Ἔλινορ Γκλάζερ μὲ τίτλο "Πάνω ἀπ' τὸ ρυάκι". Πέμπτο, ἡ κωμωδία τοῦ Νίγκελ Στάναρντ "Ὅλοι στὴ γραμμὴ" καὶ ἕκτο, ἕνα βιβλικὸ δρᾶμα τοῦ Τ. Μ. Μόρρις, μὲ κεντρικὴ ἡρωΐδα τὴν Ἐσθὴρ καὶ τίτλο "Ὁ ἐχθρός μου, φίλος μου".

«Τὰ θρησκευτικὰ δράματα Γουαίηκφηλντ», Ἐπιμέλεια Μάρτσιαλ Ρόουζ. Ἔκδ. Ἔβανς σελ. 464, μὲ εἰκόνες, 22 ἑκ., 35 σελλ.

Συγχρονισμένη ἀπόδοσις κύκλου 32 μεσαιωνικῶν μυστηρίων, ποὺ εἶναι γνωστὰ σὰν "Θεατρικὰ ἔργα τοῦ Τάουνλη". Ἡ εἰσαγωγή, σαράντα σελίδων, καὶ οἱ σημειώσεις, πενῆντα σελίδων, ἀπευθύνονται σὲ κεῖνον ποὺ θὰ ἤθελε νὰ ἀνεβάσει τὰ ἔργα μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐπαίζοντο στὸν Μεσαίωνα. Τὰ κείμενα ἔχουν μεταφρασθῆ πολὺ ἐλεύθερα στὴ σύγχρονη ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Κόρντελ, Ρίτσαρντ: «Σώμερσετ Μώμ». Βιογραφικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη. Ἔκδ. Χάϊνεμαν, σελ. 262 μὲ εἰκόνες καὶ εὑρετήριο, 22,5 ἑκ., 25 σελλ.

Ἕνα ἀκόμη βιβλίο γιὰ τὸν Μὼμ δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ περιττό, γιατὶ ὁ Μὼμ σὰν ἄνθρωπος δὲν εἶναι λιγώτερο γοητευτικὸς ἀπὸ τὰ ἔργα του, γιὰ κείνους τουλάχιστον ποὺ δὲν τὸν ὑποτιμοῦν. Τὸ βιογραφικὸ μέρος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλο, ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἀνάλυση τῶν μυθιστορημάτων, διηγημάτων, θεατρικῶν καὶ ἄλλων ἔργων καὶ ἕνα τελευταῖο κεφάλαιο γιὰ τὸν Μὼμ καὶ τοὺς κριτικούς του. Διαβάζεται εὐχάριστα, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τοῦ ἴδιου τοῦ Μὼμ.

Μπάκ, Ἄννα: "Βικτωριανὰ κοστούμια καὶ ἀξεσσουάρ". Ἔκδ. Χέρμπερτ Τζέκινς, σελ. 42 μὲ εἰκόνες καὶ εὑρετήριο, 25 ἑκ., 222 σελλ.

Ἡ συγγραφεύς, ἐπιμελήτρια τοῦ Μουσείου Ἠλιὰτ Χὼλ τοῦ Μάντσεστερ, περιγράφει τὴν ἐνδυμασία ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῆς Βικτωριανῆς περιόδου, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ διάφορα ἀξεσουάρ, καπέλλα, τσάντες, κάλτσες, παπούτσια κ.λ.π.

Ντέην, Κλεμάνς: «Θεατρικὰ ἔργα». Τόμ. Ι. Ἔκδ. Χάϊνεμαν, σελ. 416, 19 ἑκ., 30 σελλ.

Ἡ συγγραφεὺς, πρώην ἠθοποιός, θεωρεῖται ἀπὸ τὶς πιὸ ἐξέχουσες ἀγγλίδες δραματουργούς. Ὁ τόμος περιλαμβάνει πέντε ἀπὸ τὰ τριάντα ἔργα ποὺ ἔγραψε σὲ μιὰν 40ετία: Τὰ ἀνέκδοτα «Ὁ γάμος τῆς Βασιλίσσης», γιὰ τὴν τηλεόραση, μὲ τὴν εὐκαιρία 400ῆς ἐπετείου ἐνθρονίσεως τῆς Ἐλισάβετ τῆς Α' καὶ τὸ «Σκάνδαλο στὸ Κόβεντρυ», γιὰ τὴν Λαίδη Γκόντοβα. Τὰ ἄλλα τρία: «Ὁ Γρανίτης», σκοτεινὴ τραγωδία μὲ πλαίσιο τὸν Πορθμὸ τοῦ Μπρίστολ στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰώνα, τὸ «Ἀγωγὴ διαζυγίου» μὲ ὑπόθεσι γύρω ἀπὸ μιὰ φρενοβλάβεια σὰν αἰτία διαζυγίου καὶ τὸ «Ἄγριος Δεκέμβριος», θεατρικὸ χρονικὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν ἀδελφῶν Μπροντύ.

Οὐϊλλιαμς, Ἔμλυν: «Τὰ θεατρικὰ ἔργα» Τομ. Ι. Ἔκδ. Χάϊνεμαν, σελ. 496, 19,5 ἑκ., 30 σελλ.

Ὁ ἠθοποιὸς συγγραφεὺς περιγράφει στὸν ἐκτεταμένο πρόλογο τοῦ Α' τόμου τῶν Ἁπάντων του πῶς ἄρχισε καὶ πῶς γράφει τὰ ἔργα του. Ὁ τόμος περιλαμβάνει μερικὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα του: «Ἡ νύχτα πρέπει νὰ πέση», μακάβρια μελέτη δολοφόνου, «Γεννήθηκε χαρούμενος», ποὺ διαδραματίζεται στὰ 1815 καὶ βασίζεται στὴν ὑπόθεση ὅτι ὁ Δελφῖνος ἐπέζησε τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, «Τὸ σιτάρι εἶναι πράσινο», μισοαυτοβιογραφικὸ δρᾶμα γιὰ ἕνα προικισμένο ἀγόρι τῆς Οὐαλλίας ποὺ βρίσκει τὸ δρόμο του πρὸς τὸ Πανεπιστήμιο, καὶ τὸ «Τὸ φῶς τῆς καρδιᾶς» βιογραφία ἑνὸς γερασμένου ἠθοποιοῦ, γραμμένο μὲ μεγάλη δεξιοτεχνία καὶ γνώση.

Πίντερ, Χάρολντ: «Ἕνας ἐλαφρὸς πόνος καὶ ἄλλα θεατρικὰ ἔργα». Ἔκδ. Μέθουεν, σελ. 134, 19 ἑκ., 12.5 σελλ.

Τὸ ἔργο τοῦ τίτλου εἶναι μονόπρακτο μὲ τὸ προσφιλὲς στὸν συγγραφέα θέμα τῆς ἐλλείψεως ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ἡρώων του. Τὸ ἔργο «Νυκτερινὸς περίπατος» προορίζεται γιὰ τὴν τηλεόραση καὶ περιγράφει τὶς ψυχολογικὲς δυσχέρειες ἑνὸς ἐφήβου ποὺ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴν μητέρα του. Οἱ «Νάνοι» εἶναι ραδιοφωνικὸ ἔργο, λιγώτερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὰ ἄλλα, στὸ ὁποῖον τρεῖς ἄνδρες στὸ Λονδῖνο σχεδιάζουν φανταστικὲς παρωδίες τῆς καθημερινῆς των ζωῆς. Ὁ τόμος περιλαμβάνει πέντε ἀκόμη ἐπιθεωρησιακὰ σκέτς, θαυμάσια δείγματα τοῦ σαρκαστικοῦ ὕφους καὶ τοῦ ἐξαιρετικὰ δηκτικοῦ χιοῦμορ τοῦ συγγραφέως.

Χάρισσον Γ.Β.: «Οἱ τραγωδίες τοῦ Σαίξπηρ» Ἐπανέκδοσις ὑπὸ Ρόντλεντζ, σελ. 278, μὲ εὑρετήριο, 21,5 ἑκ., 8,5 σελλ.

Ὁ συγγραφεύς, καθηγητὴς τῶν Ἀγγλικῶν στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μίτσιγκαν, ἐξετάζει τὶς τραγωδίες τοῦ Σαίξπηρ ἐν σχέσει μὲ τὶς ἰδέες καὶ τὴν κοινωνικὴ κατάστασι τῶν θεατῶν τοῦ τέλους τοῦ 16ου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ 17ου αἰώνα, γιὰ τοὺς ὁποίους γράφτηκαν. Ἀνατρέπει τὴν ἄποψη τῶν κριτικῶν τῶν περασμένων αἰώνων ποὺ θεωροῦσαν τὶς τραγωδίες κατάλληλες περισσότερο γιὰ μελέτη παρὰ γιὰ παράσταση ἀπὸ σκηνῆς.

Μεταφράσεις

Αἰσχύλου: «Προμηθεὺς Δεσμώτης, Ἱκέτισσες, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Πέρσαι» Μετάφρασις ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ καὶ εἰσαγωγὴ Φιλίπ Βελακότ, στὴ σειρὰ Πιγκουΐνου, σελ. 160, 18 ἑκ, 3.5 σελλ.

Ὁ τόμος περιλαμβάνει τὶς τραγωδίες τοῦ Αἰσχύλου πλὴν τῆς "Ὀρέστειας". Εἶναι πασίγνωστο πόσο δύσκολο εἶναι νὰ ἀποδοθῆ ὁ Αἰσχύλος στὰ Ἀγγλικά. Ὁ μεταφραστής, καθηγητὴς στὸ Ντάλγουϊτς Κόλλετζ τοῦ Λονδίνου, προτίμησε νὰ κάνη πιστὴ μετάφραση καὶ νὰ χάση τὴν ποιητικὴ μαγεία τοῦ πρωτοτύπου. Χρησιμοποιεῖ ἐλεύθερο στίχο στοὺς διαλόγους καὶ ποικιλία μέτρων στὰ χορικά.

Ἀνούϊγ, Ζὰν: «Μπέκετ ἢ Ἡ τιμὴ τοῦ Θεοῦ». Μετάφρασις ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ τῆς Λουσιέν Χίλ. Ἔκδ. Μέθουεν, σελ. 116, 19 ἑκ., 10,5 σελλ.

Τὸ περίφημο ἔργο τοῦ Ἀνούϊγ, ὅπου ὁ γάλλος συγγραφεὺς χειρίζεται τὴν περίφημη σύγκρουση τοῦ Ἑρρίκου Β' τῆς Ἀγγλίας μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τοῦ Καντέρμπουρυ, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς προσωπικῆς φιλίας τῶν δύο ἀνδρῶν. Δείχνει πρῶτα πῶς συνδέονται ἀπὸ ἀμοιβαία ἔλξη, κοινὰ ἐνδιαφέροντα καὶ πολιτικὰ συμφέροντα καὶ μετὰ φωτίζει τὴν ἀναπόφευκτη σύγκρουση ἰδανικῶν ποὺ ἐπέρχεται μετὰ τὸν διορισμὸ τοῦ Καγκελλαρίου Μπέκετ ὡς Ἀρχιεπισκόπου. Στὴν περιγραφὴ τῆς συγκρούσεως ἀφαιρεῖ τὶς σκηνὲς τοῦ πλήθους καὶ τὰ συνηθισμένα στολίδια τοῦ ἱστορικοῦ δράματος καὶ συγκροτεῖ τὸ ἔργο κατὰ τὸν τρόπο τοῦ Σῶ, σὰν ἕνα ἀγώνα ἀνάμεσα σὲ πνεύματα καὶ ἀρχὲς μέσα ἀπὸ ἕνα πυκνὸ καὶ χυμώδη διάλογο. Τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι μεγαλόστομο ὅπως θὰ περίμενε κανείς, λόγω τοῦ θέματος, ἀλλὰ ἀξιοθαύμαστα θεατρικό.

ΓΑΛΛΙΑ

Γκαρύ, Ρομαίν: «Τζὼνυ Κέρ». Κωμωδία. Στὴ σειρὰ «Κολεξιὸν Μπλάνς». Σελ. 184, 7.50 φράγκα.

Ὁ συγγραφεὺς γράφει στὸν πρόλογο: "Προσπάθησα στὸ ἔργο αὐτό, νὰ ξαναβρῶ τὴν παράδοση τοῦ κωμικοῦ διαλόγου, ποὺ κυκλοφορεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ περνώντας ἀπ' τὴν Κομέντια ντὲλ Ἄρτε φτάνει στὸ κατακόρυφό του μὲ τὸν Ζὰκ λὲ Φαταλίστ (Ντιντερό), τὸν Δὸν Ζουάν, τὸν Ζαναρέλο (Μολιέρος) κι ἀνεβαίνει σὲ καινούργια ὕψη στὸν Κινηματογράφο μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Μὰρξ. Δοκίμασα νὰ δώσω σ' αὐτὴ τὴν παράδοση ἕνα σύγχρονο περιεχόμενο, νὰ παλαίψω μὲ τὸ γέλιο, τὸ παμπάλαιο αὐτὸ ὅπλο, ἐνάντια σὲ κάθε τὶ ποὺ ξεπερνάει τὶς δυνάμεις μου, τὴ λογική μου".

Γκιτρύ, Σασά: «Θέατρο». Τόμ. VI. Ἔκδ. «Τὸ σύγχρονο βιβλίο», σελ. 282, σχῆμα 21Χ14, 10.50 φρ.

Ὁ τόμος περιλαμβάνει τὰ ἔργα: "Παστὲρ" 1919, "Ὁ ἠθοποιὸς" 1921, "Θέμα γιὰ μυθιστόρημα" 1923, κι ἔχει σὰν πρόλογο γράμμα τοῦ συγγραφέα στὸν πατέρα του.

Μπωέρ, Ζεράρ: «Δὲν ὠφελεῖ ἡ ἀγάπη». Ἔκδ. Γκαλιμάρ, σελ. 240, 11.5Χ18.5, 9.50 φρ.

Περιέχει: "Δὲν ὠφελεῖ ἡ ἀγάπη", "Ἀγαποῦμε αὐτοὺς ποὺ φεύγουν", "Ἕνας γείτονας τὰ ξέρει ὅλα", "Πρέπει νὰ φεύγεις πρῶτος". Τέσσαρες κωμωδίες ἢ μᾶλλον τέσσαρες παροιμίες ποὺ εἶναι ἀντάξιες τῶν προτύπων τους: Μυσσὲ καὶ Μαριβώ.

Πεερφίτ, Ροζέ: «Οἱ Πρεσβεῖες». Διασκευασμένο γιὰ τὸ θέατρο ἀπὸ τὸν Ἀντρὲ Πὼλ Ἀντουάν. Σελ. 256, 12Χ18.8, 8.50 φρ.

Ρομιγέ, Ζακλίν: «Ἡ ἐξέλιξη τοῦ πάθους ἀπὸ τὸν Αἰσχύλο στὸν Εὐριπίδη». Σελ. 148, 14Χ19.5, 12 φρ.

Ρουσσὲν Ἀντρέ: «Οἱ ἔνδοξες», κωμωδία σὲ δύο πράξεις, γραμμένη σὲ στίχο καὶ «Μιὰ γυναῖκα ποὺ λέει τὴν ἀλήθεια», μονόπρακτη κωμωδία. Ἔκδοση Λὲ Ροσέ. Σελ. 174, 19Χ12, 6.30 φρ.

Ἡ χρησιμοποίηση τοῦ στίχου, ποὺ εἶχε ἐγκαταλειφθῆ στὴν κωμωδία ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Φρανσουὰ Κοππὲ καὶ τοῦ Ἐντμὸντ Ροστάν, ἀποτελεῖ τὴ μεγάλη ἔκπληξη τοῦ νέου ἔργου τοῦ Ἀντρὲ Ρουσσέν.

Σεαντέ Ζώρζ: «Τὸ ταξίδι». Δρᾶμα σὲ ὀκτὼ εἰκόνες. Ἔκδ. Γκαλιμάρ, σελ. 254, 19Χ12, 9 φρ.

Τὸ ἔργο ἀνεβάστηκε μὲ ἐπιτυχία στὸ Θέατρο τῆς Γαλλίας ἀπὸ τὸν θίασο τοῦ Ζὰν Λουΐ Μπαρώ.

Σεσμπρόν, Ζιλμπέρ: «Θέατρο». Ἔκδ. Λαφόν, σελ. 240, 12Χ18.5, 7,50 φρ.

Δεύτερος τόμος τοῦ Θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Ζιλμπὲρ Σεσμπρόν. Περιέχει : "'Ο ἄνθρωπος ποὺ ἦταν μόνος", τραγωδία μὲ θέμα πολιτικὸ ποὺ θυμίζει ἀρκετὰ τὴ μοῖρα τοῦ Μουσολίνι. " 'Η Φαῖδρα στὸ Κολὸμπ", ἡ ἱστορία τῆς Φαίδρας στὴν ἐποχή μας, σ' ἕνα μικροαστικὸ περιβάλλον. Τέλος, τὸ ἔργο : "Τελευταία πράξη".

'Υσσόν 'Αλμπέρ: «Οἱ τρεῖς ἄγγελοι». Στὴ σειρὰ «'Η σκηνὴ καὶ ἡ ὀθόνη». Εἰκονογράφηση ἑκτὸς κειμένου. 8.10 φρ.

'Ωντιμπερτί, Ζάκ: «Θέατρο». Τόμ. IV. Ἔκδ. Γκαλιμάρ, σελ. 288, 12Χ18.5, 9.50 φρ.

Μιὰ καινούργια πλευρὰ τοῦ ἔργου τοῦ 'Ωντιμπερτί. Κοντὰ στὸ "Μυρμήγκι μέσα στὸ κορμί" ποὺ εἶναι καθαυτὸ θέατρο, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἔργα "Καρδιὰ γιὰ ψήσιμο" καὶ " 'Ο στρατιώτης Διοκλῆς», ποὺ γράφτηκαν γιὰ τὸ ραδιόφωνο, ὅπου ὁ λόγος καὶ οἱ θόρυβοι παίρνουν τὴ θέση τῆς εἰκόνας.

Μ ε τ α φ ρ ά σ ε ι ς

Γκολντόνι, Κάρλο: «Οἱ γυναικεῖες πονηριές». Μετάφραση Μισέλ 'Αρνώ, ἀριθ. 29 στὴ σειρὰ «Ρεπερτόριο γιὰ λαϊκὸ Θέατρο». Σελ. 80, 12Χ19, 3 φρ.

Ἔλιοτ, Τ.Σ. : «'Η ἰδιαιτέρα γραμματεὺς» καὶ «Τέλος καρριέρας». Μετάφρ. ἀπὸ τὰ ἀγγλικὰ καὶ πρόλογος 'Ανρὶ Φλυσέρ. Ἔκδ. Σέγι, σελ. 286, 19Χ13, 9.60 φρ.

Ἶψεν, 'Ερρῖκος: «Θέατρο». Περιέχει τὰ ἔργα: «Οἱ βρυκόλακες», «Τὸ σπίτι τῆς κούκλας» καὶ «'Η κωμωδία τοῦ ἔρωτα». Πρόλογος Ζὰν Κοκτώ, παρουσίαση Πιέρ Ὑμπρούργκ. Ἔκδ. Περέν, σελ. 334, 22Χ13, 10.50 φρ.

Μολίνα, Τίρσο ντύ: «Ντὸν Ζὶλ στὰ πράσινα ντυμένος.» Μετάφρ. Ρομπὲρ Μαρρά, ἀριθ. 30 στὴ σειρὰ «Ρεπερτόριο γιὰ λαϊκὸ Θέατρο», σελ. 80, 12Χ19, 3 φρ.

Μπρέχτ, Μπέρτολτ: «Τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα τῶν μικροαστῶν». Μετάφρ. 'Εντουὰρ Φριμμέρ, σελ. 64, 12Χ19, 3.40 φρ.

Πιραντέλλο, Λουΐτζι: «'Η φίλη τῶν συζύγων τους» Μετάφρ. Μισέλ 'Αρνώ, ἀριθ. 31, στὴ σειρὰ: «Ρεπερτόριο γιὰ λαϊκὸ Θέατρο», σελ. 80, 12Χ19, 3 φρ.

Φρίς, Μάξ: «'Ο κ. Καλόκαρδος καὶ οἱ ἐμπρηστές», Μετάφρ. ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ. Ἔκδ. Γκαλιμάρ, στὴ σειρὰ «'Ο μανδύας τοῦ 'Αρλεκίνου», σελ. 240, 12Χ19, 9 φρ.

'Ο κ. Καλόκαρδος παραεῖναι ἀγαθός, τόσο ποὺ δέχεται στὸ σπίτι του τοὺς ἐμπρηστάς, μολονότι τοὺς ὑποψιάζεται. " Ἔργο θεατρικό, διδακτικό, χωρὶς κοσμοθεωρία»—γράφει ὁ συγγραφεύς του, ὁ 'Ελβετὸς ἀρχιτέκτων Μὰξ Φρίς.

Ι Τ Α Λ Ι Α

Γκολντόνι, Κάρλο : Κωμωδίες: «Λοκαντιέρα», «Οἱ ἐρωτευμένοι», «'Η βεντάλια», «'Ο φευοὐδάρχης», «Οἱ ἄξεστοι». 'Επιμέλεια Μ. Ντάτζι, μὲ 16 σχέδια τοῦ Ντ. Τσέκι. Ἔκδοση Λατέρτζα. Μπάρι σελ. 488, λιρ. 4.000.

Γκολντόνι, Κάρλο: «'Η Λοκαντιέρα», «Οἱ φούριες τοῦ παραθερισμοῦ», «Οἱ ἄξεστοι», « 'Η βεντάλια». 'Επιμέλεια Β. Παντόφλι. Πρόλογος Ε. Μανταλένα, Β. Τοῦρρι, Μ. Μενγκίνι. Ἔκδοση Σανσόνι. Φλωρεντία, σχ. 8ο, σελ. 76, λιρ. 1.800.

Κουαζίμοντο, Σαλβατόρε: «Κείμενα γύρω στὸ Θέατρο». Ἔκδοση Μονταντόρι, σελ. 428, σχῆμα 16ο, 3.000 λιρέττες.

'Ο Ρομπέρτο Ρεμπόρα συγκεντρώνει τὶς κριτικὲς καὶ τὰ ἄρθρα ποὺ φωτίζουν ἰδιαίτερα τὶς ἀπόψεις τοῦ βραβευμένου μὲ Νόμπελ ποιητῆ καὶ κριτικοῦ γιὰ τὸ θέατρο.

Μολινάρι, Τσέζαρε: «Φλωρεντινὰ θεάματα τοῦ XIV αἰώνα». Ἔκδοση Νέρι Πότζα, σελ. 126, μὲ 49 εἰκόνες, σχ. 8ο, 2.500 λιρ.

Ἔκδοση φροντισμένη ἀπὸ τὸ 'Ινστιτοῦτο 'Ιστορίας τῆς Τέχνης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πίζας. 'Αναφέρεται στὶς διάφορες "φέστες" τοῦ 14ου αἰώνα στὴ Φλωρεντία—θρησκευτικὲς καὶ λαϊκὲς πομπές, λαϊκὰ πανηγύρια, παραστάσεις θρησκευτικῶν ἔργων—καὶ ἐξετάζει ἰδιαίτερα τὸν σκηνογραφικό τους διάκοσμο.

Μπομπιάνι, Βαλεντίνο: «'Ο θρῆνος τοῦ 'Ορφέα». Δρᾶμα. Ἔκδοση Σανσόνι, Φλωρεντία, σελ. 120, σχ. 16ο, λιρ. 500.

Ντόλιο, Φεντερίκο: «Θέατρο καὶ Ρισορτζιμέντο». Ἔκδοση Καππέλλι. Μπολόνια, σελ. 340, σχ. 16ο, λιρ. 450.

'Ιστορικό, καὶ κριτικὸ δοκίμιο. Συνοδεύεται ἀπὸ θεατρικὰ ἔργα τεσσάρων συγγραφέων, ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἑνότητα τῆς 'Ιταλίας.

Παβέζε, Τζέζαρε: «'Ιστορία τοῦ Πάμπλο» Ἔκδοση 'Εὐνάουντι Τουρίνο, σχ. 16ο.

Διασκευὴ γιὰ τὸ θέατρο τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Τζέζαρε Παβέζε " 'Ο σύντροφος" ἀπὸ τὸν Σέρτζιο Βίττι.

Ροῦσσο, Κάρλο Φερντινάντο: «'Η ἱστορία τῶν Βατράχων τοῦ 'Αριστοφάνη». Ἔκδοση 'Αντενόρε, Πάδουα, σελ. 101.

Τόρρι, 'Αλεσάντρο: «Βιβλιογραφία τοῦ διηγήματος Ρωμαϊος καὶ 'Ιουλιέττα τοῦ Λουΐτζι ντὰ Πόρτο». Ἔκδοση Σανσόνι, Φλωρεντία, εἰκόνες 7, σελ. 48, σχ. 8ο, λιρ. 3.000.

Φάμπρι, Ντιέγκο: «Οἱ δαίμονες» καὶ «Δίκη Καραμαζώφ». Δύο δράματα. Ἔκδοση Βαλλέκι. «Σύγχρονη Λογοτεχνία» στὴ σειρὰ «Θέατρο». Σελ. 405, σχ. 16ο. λιρ. 1.400.

Φώσκολο, Οὐγκο: «Τραγωδίες καὶ ποιήματα». 'Επιμέλεια Τζ. Μπέτσολα. Ἔκδοση Λέ Μοννιέρ, Φλωρεντία, σελ. 468, σχ, 8ο, λιρ. 3.500.

'Ο δεύτερος τόμος ἀπὸ τοὺς δεκατρεῖς, ποὺ θὰ περιλάβουν τὰ ἔργα τοῦ Φώσκολου. Περιέχει, κατὰ χρονολογικὴ σειρά, τὶς τραγωδίες, τὰ ἐφηβικὰ καὶ νεανικὰ του ποιήματα καὶ τὰ λιγώτερο σπουδαῖα τῆς ὡριμότητας τοῦ ποιητῆ.

Μ ε τ α φ ρ ά σ ε ι ς

'Αριστοφάνη: «Βάτραχοι». Εἰσαγωγὴ καὶ μετάφραση Μπενεντέτο Μάρτσουλο. Ἔκδοση 'Εὐνάουντι, Τουρίνο, σελ. 96, σχ. 16ο, λιρ. 800.

Ἔχουν περάσει πενῆντα χρόνια ἀπὸ τὴν μετάφραση τοῦ 'Αριστοφάνη ἀπὸ τὸν 'Εκτ. Ρομανιόλι. 'Η νέα ἔκδοση φιλοδοξεῖ νὰ δώσει μιὰ ἀπόδοση βασισμένη στὴν κριτικὴ δουλειὰ ποὺ ἔχει γίνει στὸ μεταξύ. 'Αποτελεῖ τὸν πρῶτο τόμο τῶν 'Απάντων τοῦ 'Αριστοφάνη, ποὺ θὰ κυκλοφορήσουν στὸ σύντομο μέλλον.

Σοφοκλέους: «Τραχίνιες». 'Επιμέλεια Τζ. Καραμία. Ἔκδοση «Δάντη 'Αλιγκιέρι», Ρώμη, σελ. 132, σχ. 16ο, λιρ. 550.

Μπρέχτ, Μπέρτολτ καὶ Βέϊλ, Κούρτ «'Η ὄπερα τῆς δεκάρας» 'Επιμέλεια Τζιόρτζιο Γκατζότι. Ἔκδοση Καππέλλι. Σχ. 8ο, σελ. 180, μὲ 56 φωτογραφίες ἑκτὸς κειμένου· λιρ. 2.000.

Μὲ τὸν σκοπὸ νὰ "μείνουν τυπωμένα ὅλα ὅσα μποροῦν νὰ βοηθήσουν νὰ ξαναζήσει τὸ ὑπέροχο αὐτὸ θέαμα", τὸ βιβλίο συγκεντρώνει κείμενα καὶ μαρτυρίες γύρω ἀπὸ τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸ Πίκκολο Τεάτρο, τοῦ Μιλάνου, μὲ σκηνοθεσία Τζιόρτζιο Στρέλερ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ ἔργου καὶ τὸ κείμενο συνεντεύξεως τοῦ σκηνοθέτη, ὁ τόμος περιέχει καὶ ἐπαινετικὲς κρίσεις τοῦ Μπρέχτ, ποὺ παρηκολούθησε στὰ 1956 τὶς δοκιμὲς στὸ Μιλάνο.

Η Ν Ω Μ Ε Ν Ε Σ Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Ε Σ

Γουέσκερ, Ἄρνολντ: "'Η τριλογία τοῦ Γουέσκερ" Ἔκδ. Ράντομ Χάουζ, Νέα 'Υόρκη, σελ. 225, δολλ. 4.30.

'Η τριλογία περιλαμβάνει τὰ ἔργα τοῦ Οὐέσκερ ποὺ ἔχουν σὰν θέμα τὸν Σοσιαλισμὸ καὶ τὴν ἐπίδρασή του πάνω σὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του στὴν 'Αγγλία. 'Η "Κοτόσουπα μὲ κριθάρι" περιγράφει τὴν θερμὴ συντροφικότητα ποὺ δημιουργεῖ ὁ κομμουνισμὸς καὶ τὴν ἐσωτερικὴ κατάρρευση ποὺ ἐπιφέρει ἡ διάλυση τῆς αὐταπάτης. Οἱ «Ρίζες» δίνουν μιὰ ἀρνητικὴ ἀγωνία τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἰδεῶν πάνω σὲ μιὰ κοινωνία. Χωρὶς ἰδέες δὲν ὑπάρχει κοινωνία, ὑποστηρίζει ὁ Οὐέσκερ. Τὸ τρίτο ἔργο «Μιλῶ γιὰ τὴν 'Ιερουσαλὴμ» δείχνει τὴν ἀτυχία τῆς προσπαθείας ἐφαρμογῆς ἑνὸς προσωπικοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ μικρὴ κλίμακα. Τὰ ἔργα ἔχουν θέρμη καὶ χιοῦμορ κι ἂν τὰ δύο πρῶτα δὲν ἔχουν τόσο ἄρτια τεχνική, αὐτὸ δὲν ἀφαιρεῖ τίποτε ἀπὸ τὴν ἀξία τους, γιατὶ ἀντικατοπτρίζουν τὶς λαμπρὲς προοπτικὲς τοῦ Οὐέσκερ σὰν δραματογράφου.

Γκραίη Ρόναλντ: "Μπέρτολτ Μπρέχτ". Ἔκδ. 'Εβερκρὴν Παϊλότ, 95 σέντς.

Σύντομη εἰσαγωγὴ στὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Μπρέχτ ποὺ ἀναλύει μὲ συμπάθεια καὶ διεισδυτικότητα ὡρισμένα προβλήματα τοῦ ἔργου τοῦ Γερμανοῦ δραματουργοῦ καὶ ποιητῆ ποὺ, ὅπως λέει, «εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ μιλάει στὴν ἀνθρώπινη φύση ἀνεξάρτητα ἀπὸ κοινωνικὲς τάξεις καὶ ἐθνικότητες»

Ντότζ Λιοῦς, Οὐΐλλιαμ: " 'Ο Σαίξπηρ τὸ εἶπε—ρητὰ καὶ στίχοι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σαίξπηρ. 'Επιλογὴ καὶ σχόλια". Ἔκδ. Πανεπιστημίου τῶν Συρακουσῶν (Η.Π.Α.) 349, 6.50 δολλ.

'Επιλογὴ «παροιμιωδῶν στίχων» μὲ εὑρετήριο, ἐπεξηγήσεις καὶ σχόλια.

Σάρτρ, Ζὰν Πώλ: "Οἱ ἐγκάθειρκτοι τῆς 'Αλτόνα" Εἰσαγωγὴ 'Ανρὶ Πεῦρ. Μετάφραση ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ Σύλβιας καὶ Τζώρτζ Λῆζον. Ἔκδ. "Αλφρεντ Νόπθ, Νέα 'Υόρκη. σελ. 178, Δολλ. 3,50.

Μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ ὁ Σάρτρ ἀνέκτησε τὴν διεθνῆ φήμη του ὡς δραματουργοῦ. Οἱ «ἐγκάθειρκτοι τῆς 'Αλτόνα» ἔχουν σὰν ἥρωα ἕνα γερμανὸ ἀξιωματικό, τὸν Φράντζ, ποὺ ἔχει κλειστῆ ἀπὸ τὸν κόσμον ἔξω μετὰ τὸν πόλεμο. Φορώντας τὴν κουρελιασμένη του στολὴ προσπαθεῖ νὰ δικαιωθῆ μὲ ἀτελείωτες ρητορεῖες πρὸς τὰ καβούρια ποὺ θὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλεία ἐπὶ τῆς γῆς. Γύρω του, ἡ γερμανικὴ βιομηχανία, ἔχει ἀναβιώσει καὶ εὐημερεῖ ὅπως καὶ ὑπὸ τὸν Χίτλερ. 'Ο Σάρτρ φέρνει ἀντιμέτωπους τὸν νικημένο Ναζισμὸ τοῦ 1945 μὲ τὴν σημερινὴν εὐημεροῦσα Γερμανία, φωτίζοντας τὸ «φάντασμα" τοῦ Φράντζ ποὺ διακωμωδεῖ τὸν Χίτλερ ἀλλὰ ἐπιμένει νὰ δικαιολογεῖ τὸ ρόλο του στὸν πόλεμο. Μόνον μιὰ κατεστραμμένη Γερμανία μπορεῖ νὰ τὸν δικαιώση καὶ γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἀποδέχεται τὶς φανταστικὲς διηγήσεις τῆς ἀδελφῆς του. "Οταν ἐκείνη τοῦ ἀποκαλύπτει ἀπὸ ζήλεια τὴν ἀλήθεια, ὁ Φράντζ αὐτοκτονεῖ μαζὶ μὲ τὸν πατέρα του. Εἶναι ἕνα θεατρικὸ ἔργο μὲ θέμα τὴν Γερμανία καὶ τὴν περίεργη ἀκόμη θέση της στὸν κόσμο, ἀλλὰ καὶ τὴ Γαλλία καὶ τὴν 'Αλγερία. "Ο,τι λέει ὁ Σάρτρ γιὰ τοὺς γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς γάλλους στὴν 'Αλγερία. Τὸ ἔργο εἶναι ἕνα γενικώτερο σχόλιο πάνω στὸν πόλεμο καὶ τὴν ἀνθρώπινη ὑπόσταση καὶ εἶναι ὁρόσημο στὴν θεατρικὴ παραγωγὴ τοῦ καιροῦ μας.

Σῶ, Μπέρναρ Τζ.: "Δέκα μικρὰ θεατρικὰ ἔργα" Ἔκδ. Ντοὺτ Μήντ, Νέα 'Υόρκη, σελ. 319, Δολλ. 4.75.

Χρήσιμη συλλογὴ μονοπράκτων τοῦ Μπέρναρ Σῶ. "Εργα εὐχάριστα καὶ διασκεδαστικὰ πολλὲς φορὲς δίνουν θέματα ποὺ παρουσιάστηκαν μιὰ γιὰ πάντα σὲ ἔργα μεγάλα, καθὼς τὸ «'Οπλα καὶ "Ανθρωποι», ἡ «'Αγία 'Ιωάννα», ἡ «'Εκατομμυριοῦχος» κ.ἀ.

Τζόνσον, Ντάνις: "'Η γηραιὰ κυρία λέει ὄχι" καὶ ἄλλα θεατρικὰ ἔργα". Ἔκδ. 'Ατλάντικ Λίτλ, Μπράουν ἀντ Κόμπανυ, Βοστώνη, σελ. 476, δολλ. 7.30.

'Ο τόμος περιλαμβάνει ἔργα τοῦ Τζόνστον γραμμένα σὲ περίοδο 30 ἐτῶν. 'Αναμφισβήτητα ἀξίζουν τὴν προσοχή, ὅπως τὸ ἐξπρεσσιονιστικὸ «'Η γηραιὰ κυρία λέει ὄχι», στὸ ὁποῖο ἕνας ἤθοποιὸς ὀνειρεύεται πὼς εἶναι ἕνας διάσημος 'Ιρλανδὸς πατριώτης ποὺ γυρίζει σὲ μιὰν ἀδιάφορη 'Ιρλανδία. "'Η σιωπὴ ποὺ ὀνειρεύεται" ἐξετάζει τὴν ἐπίδραση τῶν ἑπτὰ θανάσιμων ἁμαρτημάτων πάνω στὸν Σουὶφτ. "Τὰ παράξενα φαινόμενα στὸ μάτι τῆς 'Ιρλανδίας" μὲ θέμα μιὰ δίκη ποὺ καταλήγει σὲ δικαστικὴ πλάνη. "Τὸ δρεπάνι καὶ ἡ Δύση" δίνει μιὰν εἰρωνικὴ ἄποψη τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ 1916 στὸ Δουβλῖνο. "Τὸ Φεγγάρι καὶ ὁ κίτρινος ποταμὸς" εἶναι τὸ καλύτερο ἔργο του. 'Ερμηνεύει τὴν παραξενιὰ καὶ τὶς ἀντιφάσεις τοῦ 'Ιρλανδικοῦ χαρακτήρα. Τὸ ἔργο ἀνεβάστηκε στὸ Μπροντγουαίη καὶ ὁ Τζόνστον περιγράφει σὲ εἰδικὸ σημείωμα τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ κάμει στὸ κείμενο γιὰ ν' ἀνεβασθῆ τὸ ἔργο του. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ πὼς ὁ Τζόνστον δὲν ἐπέτυχε νὰ διαμορφώσει ἀκόμη ἕνα ξεχωριστὸ προσωπικὸ ὕφος.

Μ Ο Υ Σ Ι Κ Η

Α Γ Γ Λ Ι Α

Γκρόουβς: «Λεξικὸ τῆς Μουσικῆς καὶ τῶν μουσικῶν». Συμπληρωματικὸς τόμος στὴν 5η ἔκδοση. 'Επιμέλεια "Ερικ Μπλόμ καὶ Ντένις Στῆβενς. Σελ. 526, σχῆμα 23,5 ἑκ., πανόδετο 80 σελλ. καὶ δέρματ. 110 σελλ.

'Εκτὸς ἀπὸ τίς διορθώσεις σὲ ἡμερομηνίες καὶ γεγονότα, περιλαμβάνει νέα πολύτιμα ἄρθρα εἰδικὰ γιὰ συνθέτες τῆς προκλασσικῆς περιόδου ἕως τὸν 14ο αἰώνα. Πλούσιο παράρτημα γιὰ λυρικοὺς ἐκτελεστὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Μερικὰ πρωτότυπα ἄρθρα π.χ. γιὰ τὴν Ρωσικὴ δημοτικὴ μουσικὴ ἔχουν ξαναγραφῆ. Προσθήκη βιβλιογραφίας μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Γιάνγκ, Πέρσυ Μ.: «Μουσικὴ σύνθεση γιὰ προσωπικὴ ἀπόλαυση». Ἔκδ. Χάτσινσον, σελ. 166 μὲ εὑρετήριο, 21.5 ἑκ., 25 σελλ.

'Ο δρ. Γιάνγκ περιέλαβε στὸ συμπυκνωμένο καὶ ὁλοζώντανο αὐτὸ βιβλίο ὅλη τὴν μακρά του πεῖρα σὰν δάσκαλος, συγγραφέας καὶ συνθέτης. 'Ο ἐρασιτέχνης θὰ βρῆ διάφορες συμβουλὲς γιὰ τὸ πῶς νὰ ἀποφύγει τὶς παγίδες τῆς ἁρμονίας, τῆς μελῳδίας καὶ τῆς ἀντιστίξεως, καθὼς ἐπίσης καὶ περιστατικὰ γιὰ τὴν

ἐπιτυχία στὴν ὁποία ἔφθασαν μεγάλοι μουσικοὶ μὲ τὰ ἁπλούστερα μέσα.

Γιάνγκ, Πέρσυ Μ.: "Τραγικὴ Μοῦσα. Ἡ ζωή, καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ρόμπερτ Σοῦμαν" Βιβλία γιὰ παιδιά. Ἔκδ. Ντέννις Ντόμπσον, σελ. 256, 30 σελλ.

Γκρέγκορυ, Ρόμπιν: «Τὸ κόρνο». Ἔκδ. Φάμπερ, σελ. 250, μὲ εἰκόνες καὶ εὑρετήριο, 22,5 ἑκ. 42 σελλ.

Ἡ πρώτη ὁλοκληρωμένη τεχνικὴ μελέτη γιὰ τὸ κόρνο. Περιλαμβάνει ἀνάλυση τῆς τονικῆς ποιότητος, τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὀργάνου καὶ γενικώτερα θέματα τεχνικῆς καὶ ἀναπνοῆς. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατανόηση—ἢ τὴν ἔλλειψή της—μὲ τὴν ὁποίαν μεγάλοι συνθέται ἔγραφαν γιὰ τὸ ὄργανο αὐτό καὶ περιέχει πλούσιο κατάλογο μουσικῆς εἰδικὰ γιὰ κόρνο.

Νιοῦτον, Φράνσις: "Ἡ σκηνὴ τῆς τζάζ". Ἀναθεωρημένη ἔκδοση Πιγγουΐνου, σελ. 304 μὲ εὑρετήριο 18 ἑκ. 4 σελλ.

Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει ὄχι μόνον τὴν προέλευση τῆς τζάζ ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπορικὴ πλευρά της, τὸ κοινὸ στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται, τὶς διάφορες μόδες τῆς τζάζ στὴν Ἀγγλία καὶ τὴν ἐπίδραση τῆς τζάζ στὴν ἐλαφρὴ καὶ τὴ σοβαρὴ μουσική. Γιὰ τὸν ἁπληροφόρητο ἀναγνώστη ὑπάρχει εἰδικὸ κεφάλαιο μὲ ὑποδείξεις πῶς ν' ἀναγνωρίζει τὴ τζάζ καὶ εἰδικὸ γλωσσάριο.

Νταίη, Τζαίημς: «Βών Οὐΐλλιαμς». Ἔκδ. Ντέντ, στὴ σειρὰ «Μεγάλοι Μουσικοί» σελ. 228, μὲ εἰκόνες καὶ εὑρετήριο, 19,5 ἑκ., 15 σελλίνια.

Μελέτη τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Ἄγγλου συνθέτου, ποὺ πέθανε τὸ 1958 σὲ ἡλικία 86 ἐτῶν. Ὑπογραμμίζει τὴν γονιμότητα τοῦ συνθέτη καὶ τὴ συμβολή του στὴν Ἀναγέννηση τῆς Βρεταννικῆς Μουσικῆς.

Οὐέλτς Κρίστοφερ: «Διαλέξεις γιὰ τὸν εὐθύαυλον ἐν σχέσει μὲ τὴν λογοτεχνία». Ἐπανέκδοση Νέα Εἰσαγωγὴ τοῦ Ρίτσαρντ Χάντ. Ἔκδ. Ὀξφορντ Οὐνιβέρσιτυ Πρές, σελ. 206, μὲ εἰκόνες καὶ εὑρετήριο, 20,5 ἑκ., 25 σελλ.

Διορθωμένη ἐπανέκδοση τριῶν πρὸ 50ετίας διαλέξεων: «Φιλολογικὰ λάθη σχετικῶς μὲ τὸν εὐθύαυλον», «Τόνος καὶ ἐντύπωσις τοῦ εὐθυαύλου» καὶ «Ὁ Ἀμλέτος καὶ ὁ εὐθύαυλος». Ὁ συγγραφεὺς ὑπογραμμίζει τὶς διαφορές τοῦ Ἀγγλικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου ἀπὸ τὸ φλάουτο —πλαγίαυλο—μὲ τὸ ὁποῖο συγχέεται συνήθως ἀπὸ τοὺς μὴ εἰδικοὺς καὶ συνοψίζει τὴν ἱστορία του μέχρι τῶν μέσων τοῦ 18ου αἰῶνος. Τὸ κεφάλαιον γιὰ τὸν Ἄμλετ ἐξετάζει τὰ προβλήματα ποὺ γεννῶνται στὴν περίφημη σκηνὴ τοῦ ἔργου, ὅπου οἱ καθαρῶς μουσικές περιπλοκὲς ἔχουν παραμεληθῆ ἀπὸ τοὺς περισσότερους σχολιαστές.

Πέρσιβαλ, Ἄλλεν: «Ἱστορία τῆς Μουσικῆς». Ἔκδ. Τυπογραφείου τῶν Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων, στὴ σειρὰ «Αὐτοδιδασκαλίας», σελ. 320, 18 ἑκ., 8,5 σελλ.

Χρήσιμο βιβλίο γιὰ κάθε καλλιεργημένο, μὲ πολὺ λίγες γνώσεις μουσικῆς. Τὸ κύριο μέρος ἀφιερώνεται στὴν ἱστορία τῆς Μουσικῆς ἀπὸ τὸν μεσαίωνα μέχρι τὸ 1760.

Γ Α Λ Λ Ι Α

Γκωτιέ, Ἀντρέ: «Πουτσίνι» Ἔκδ. Λὲ Σέγι, στὴ σειρὰ «Σολφέζ», σελ. 192, 12Χ18, 4.50 φρ. Πρώτη μελέτη σὲ γαλλικὴ γλῶσσα γιὰ τὸν συνθέτη τῆς «Μποέμ».

Γκαντιέν, Μπερνάρ: «Ἡ Γαλλικὴ μουσικὴ ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα στὴν Ἀναγέννηση» σελ. 128, 11.5 Χ17.5, 2.50 φρ.

Μαρσέλ, Λ. Ἀντρέ: «Μπάχ». Ἔκδ. Σέγι «Σολφέζ» σελ. 192, 12Χ18, 4.50 φρ.

Ὁ συγγραφεὺς ξαναζωντανεύει τὴν καταπληκτικὴ μορφὴ τοῦ Ἰωάννου Σεβαστιανοῦ Μπάχ, τὴ ζωή του καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου του. Σὲ παράρτημα δημοσιεύεται πλούσιος κατάλογος δίσκων μὲ ἔργα Μπάχ, ἐνημερωμένος μέχρι 1ης Μαΐου 1961. Πλούσια εἰκονογράφησις.

Μερλέν, Ὀλιβιέ: «Τὸ μπὲλ κάντο». Ἔκδ. Ζουλιάρ, σελ. 372, 14Χ19, 15 φρ.

Τὸ μυστήριο τῆς ἀνθρώπινης φωνῆς, οἱ συμβατισμοί, καὶ ἡ λυρικὴ ἠθοποιΐα, τὸ μπὲλ κάντο στὶς διάφορες χῶρες σήμερα, στὸ μακρυνὸ καὶ στὸ πρόσφατο παρελθόν.

Μαιζόν, Λυσιέν: «Ἱστορία τῆς σύγχρονης τζάζ». Ἔκδ. Τάμπλ Ρόντ, σελ. 264,14Χ20, 10 φρ.

Ἱστορικὸ πανόραμα τῆς τζάζ ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου. Οἱ νέες τάσεις. Οἱ ἐπιβιώσεις τῆς παραδόσεως.

Ὀντέρ, Ἀντρέ: «Ἡ μουσικὴ ἀπὸ τὸν Ντεμπυσσὺ κι ἔπειτα». Σελ. 224, 14Χ19, 12 φρ.

Ι Τ Α Λ Ι Α

Βλάντ, Ρόμαν: «Ἱστορία τῆς δωδεκαφωνίας». Ἔκδ. Σουβίνι Ζερμπόνι, σελ. 395, 3.000 λιρέτες.

Καντέ, Ρολάν: «Προεισαγωγὴ σὲ μιὰ δισκοθήκη». Δισκογραφικὸς ὁδηγὸς καὶ ἱστορία τῆς μουσικῆς. Ἔκδ. Μοντατόρι, Μιλάνο, σελ. 288, σχ. 16ο, 700 λιρ.

Ντὶ Μάσα, Σεμπαστιάνο: «Ἱστορία τοῦ Ναπολιτάνικου τραγουδιοῦ» Ἔκδ. Φιορεντίνο, Νάπολι, σελ. 384, μὲ 200 εἰκόνες σχ. 8ο, 3.000 λιρ.

Ντονά, Μαριάντζελα: «Ἡ μουσικὴ τυπογραφία στὸ Μιλάνο ὡς τὸ 1.700». Ἔκδ. Ὄλσκι, Φλωρεντία. ἀριθ. 39 τῆς «Βιβλιοθήκης ἰταλικῆς βιβλιογραφίας» σελ. 170, σχ. 8ο, 3.500 λιρ.

Ἐνδιαφέρουσα μελέτη τόσο ἀπὸ βιβλιογραφικῆς ὅσο καὶ ἀπὸ μουσικολογικῆς πλευρᾶς. Δίνει μιὰ πλήρη εἰκόνα τῆς τυπογραφίας στὸ Μιλάνο μεταξὺ 1486 καὶ 1698. Παράρτημα τοῦ ἔργου περιλαμβάνει ἀνέκδοτο ὑλικὸ ποὺ ἀναφέρεται στὰ αἰτήματα καὶ τὰ προνόμια ποὺ εἶχαν παραχωρηθῆ στοὺς τυπογράφους καὶ τοὺς ἐκδότες.

Πετριτσιόνε, Φεντερίκο: «Μικρὴ ἱστορία τοῦ Ναπολιτάνικου τραγουδιοῦ». Ἔκδ. Μεσατζέρτε μουζικάλι, σελ. 185, 1.500 λιρ.

Η Ν Ω Μ Ε Ν Ε Σ Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Ε Σ

Ντρίνκεν Μπάουεν, Κάθρην: "Ἐλεύθερος καλλιτέχνης". Ἡ ἱστορία τοῦ Ἀντον καὶ Νίκολας Ρουμπινστάϊν. Ἔκδ. Ἀτλάντικ-Λίντλ Μπράουν, σελ. 412, μὲ εἰκόνες, 6 δολλ.

Νέα ἔκδοση τῆς βιογραφίας τῶν δύο σημαντικῶν αὐτῶν μουσικῶν φυσιογνωμιῶν τῆς Ρωσίας τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Ἡ πρώτη ἐξεδόθη τὸ 1939.

Χ Ο Ρ Ο Σ

Α Γ Γ Λ Ι Α

Γουΐλσον, Γ.Β.Λ.: «Λεξικὸ τοῦ Μπαλλέτου». Ἀναθεωρημένη ἔκδοση Κάσελ, μὲ εἰκόνες, σελ. 332, σχῆμα 21,5 ἑκ., 18 σελλίνια.

Νέα, δεμένη πλέον, ἔκδοση τοῦ Πιγκουΐνου, μὲ διορθώσεις καὶ συμπληρώματα γιὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸ μπαλλέτο καὶ τοὺς νέους σολίστ, ποὺ ἀναδείχθηκαν τὴν τελευταία τριετία. Οἱ εἰκόνες τῆς προηγουμένης ἐκδόσεως ἐμφανίζονται μεγαλύτερες, ἀλλὰ πιὸ κακοτυπωμένες, καὶ συχνὰ συναντᾶ κανεὶς τυπογραφικὰ λάθη.

"Ἡ ἱστορία τοῦ μπαλλέτου". Εἰκονογραφημένο. Ἔκδ. Πάρις. Εἰσαγωγὴ Ἄρνολντ Χάσκελ, 30 σελλ.

Χάσκελ Ἄρνολντ καὶ Κλάρκ Μαίρης, "Ἐπετηρὶς τοῦ μπαλλέτου" 1962. Εἰκονογραφημένη ἔκθεση τῆς δραστηριότητος τοῦ Μπαλλέτου στὴν Ἀγγλία καὶ τὸ ἐξωτερικό, 30 σελλ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Α Γ Γ Λ Ι Α

Μάνβελ, Ρότζερ: «Ἡ ζωντανὴ ὀθόνη—Εἰσαγωγικὰ στὸν Κινηματογράφο». Ἔκδ. Χάραπ, σελ. 192 μὲ εἰκόνες καὶ εὑρετήριο, σχ. 20.5 ἑκ., 15 σελλ.

Ὁ Ρότζερ Μάνβελ, κριτικὸς καὶ συγγραφεὺς πολλῶν βιβλίων γιὰ κινηματογράφο καὶ τηλεόραση, συζητεῖ τὰ αἰσθητικὰ καὶ τεχνικὰ προβλήματα τῶν δύο αὐτῶν ὀπτικῶν μέσων. Περιγράφει πῶς συγκροτεῖται ἕνα πρόγραμμα τηλεοράσεως ἢ μιὰ ταινία, χρησιμοποιώντας διαγράμματα, ἀποσπάσματα ἀπὸ σενάρια καὶ φωτογραφίες. Διαπραγματεύεται ἐπίσης θέματα τῆς ἱστορίας τοῦ κινηματογράφου καὶ τῆς τηλεοράσεως καὶ τὰ αἴτια τῆς δημοτικότητος ὡρισμένων τύπων προγραμμάτων.

Γ Α Λ Λ Ι Α

Βαντίμ, Ροζέ: «Ἱστορίες βρυκολάκων». Ἔκδ. Λαφόν, εἰκονογρ. ἐξώφυλλο, σελ. 594, 14Χ20, 18 φρ.

Ἀνθολογία ποὺ συγκεντρώνει μέ τρόπο συστηματικὸ καὶ διασκεδαστικὸ ὅ,τι σημαντικὸ ἔχει γραφῆ γύρω ἀπὸ τοὺς βρυκόλακες (Βολταῖρος, Γκὸγκολ, Γκωτιέ, Μεριμέ κ.τ.λ.).

Ντυράς, Μαργκερὶτ—Ζαρλό, Ζεράρ: «Μιὰ τόσο μεγάλη ἀπουσία». Ἔκδ. Γκαλιμάρ, σελ. 140, 14Χ20.5, 7 φρ.

Σενάριο καὶ διάλογοι τῆς ταινίας ποὺ βραβεύθηκε στὸ ἐφετεινὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν, μὲ 32 σελίδες φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ.

Ρόμπ-Γκριγιέ, Ἀλαίν: «Πέρσυ στὸ Μάριεμπαντ». Ἐκδόσεις τοῦ Μεσονυκτίου, σελ. 174, 14Χ19, 9.90 φρ.

Μιὰ ἄγνωστη στὸ Μάριεμπαντ. Ἕνας ἄνδρας τῆς λέει πῶς ἔχουν ξανασυναντηθῆ πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο, πῶς ἀγαπήθηκαν, πῶς τοῦ ἔδωσε ραντεβοῦ. Παρεξήγηση; Ἀπάτη; Εἰκονογράφηση ἀπὸ τὸ φίλμ τοῦ Ἀλαὶν Ρεναί.

Σωβέ, Λουΐ-Φαγιάρ, Ζὰν-Μαζάρ, Πιέρ: «Ὁ Κινηματογράφος σ' ὅλο τὸν κόσμο». Ἔκδ. Ἀσέτ, σελ. 352, 14.5Χ21, 18 φρ.

Οἱ τάσεις τοῦ Γαλλικοῦ Κινηματογράφου, ὁ Ἰταλικὸς νεορρεαλισμός, ὁ στοχασμὸς τοῦ Ἴγκμαρ Μπέργκμαν, ὁ Ρωσσικὸς προσηλυτισμός, οἱ σχολές τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας. Πλούσια εἰκονογράφηση — 300 φωτογραφίες — ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ κινηματογράφου.

Μ ε τ α φ ρ ά σ ε ι ς

Τσάπλιν, Τσάρλυ (ὁ νεώτερος): «Τσάρλυ Τσάπλιν, ὁ πατέρας μου». Μετάφραση ἀπὸ τὰ ἀγγλικά. Ἔκδ. Γκαλιμάρ, σελ. 316, 14.5Χ20.5

Ι Τ Α Λ Ι Α

Μπλαζέτι, Ἀλεσάντρο: «Ἀγαπῶ, ἀγαπᾶς...». Νο 3 στὴ σειρὰ «Ἰλ φίλμ»—κινηματογραφικὴ συλλογή, ὑπὸ τὴν διεύθυνση Ἀλμπέρτο Μπεβιλάκουα. Ἔκδ. Σαλβατόρε Σιάσια, σελ. 162, σχῆμα 8ο, Λιρ. 1.500.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ συγγραφέα, ὁ τόμος περιέχει πρόλογο τοῦ Ἄλμπ. Μπεβιλάκουα, σελίδες γραμμένες ἀπὸ τοὺς στενώτερους συνεργάτες τοῦ γνωστοῦ σκηνοθέτη καὶ μιὰ ἀνθολογία ἐντυπώσεων, κρίσεων καὶ παρατηρήσεων συγγραφέων καὶ δημοσιογράφων.

Μαννίνο Πατανέ, Γκαετάνο: «Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὸν ὁπερατέρ. Προβολές, νέα συστήματα προβολῆς, ἀκουστικὴ, στερεοφωνία». Ἔκδοση Ἔπλι, Μιλάνο, σελ. 572 μὲ 393 εἰκόνες, σχ. 16ο λιρ. 3.000.

Ρόσσι, Φράνκο: «Γυμνὴ Ὀδύσσεια». Νο 19 στὴ σειρὰ «Ἀπ' τὸ θέμα στὸ φίλμ»—ὑπὸ τὴν διεύθυνση Ρέντζο Ρέντζι. Ἔκδ. Καππέλι, σελ. 158, σχ. 8ο, Λιρ. 1800.

Βιβλίο ἀφιερωμένο στὸ ὁμώνυμο φίλμ, ἀποτελεῖ, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἕνα ἡμερολόγιο τοῦ ταξιδιοῦ ποὺ ἔκαναν οἱ δημιουργοί του στὰ νησιὰ τῆς Πολυνησίας, ὅπου γυρίστηκε τὸ φίλμ, μὲ θέμα τὶς περιπλανήσεις ἑνὸς σύγχρονου Εὐρωπαίου Ὀδυσσέα.

Σπινατσόλα, Βιττόριο: «Φίλμ 1961—περιπέτειες καὶ προοπτικὲς τοῦ νέου κινηματογράφου». Μέ μεταφράσεις τοῦ Ἐττόρε Καστριόλο. Νο. 348 στὴ συλλογὴ «Παγκόσμια οἰκονομικά». Ἔκδ. Φελλτρινέλι, σελ. 229, σχ. 16ο, λιρ. 500.

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ φιλοδοξεῖ νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀρχὴ μιᾶς σειρᾶς ἐτησίων μελετῶν μέ θέμα τὴν ἀνάλυσι τῶν προσωπικοτήτων, τῶν ἔργων καὶ τῶν τάσεων ποὺ κίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἔτους καὶ συζητήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἰταλοὺς καὶ ξένους κριτικούς. Ἡ πρώτη αὐτὴ μελέτη ἀναφέρεται στὴν ἰταλικὴ παραγωγὴ 1959—60.

Μ ε τ α φ ρ ά σ ε ι ς

Ἀϊζενστάϊν. Σεργκέϊ: «Ἀπομνημονεύματα». Ἔκδοση Ἑνωμένοι ἐκδότες, Ρώμη, σελ. 180, σχ. 16ο, λιρ. 1.500.

Ἀϊζενστάϊν, Σεργκέϊ: «Σημειώσεις ἑνὸς σκηνοθέτη». Ἔκδοση Σβάρτς, Μιλάνο, σελ. 152, εἰκόνες 41, λιρ. 2.000.

Μπέργκμαν, Ἴγκμαρ: Τέσσερα φίλμς: «Χαμόγελα καλοκαιρινῆς νύχτας», «Ἡ ἑβδομη σφραγίδα», «Τὸ μέρος μὲ τὶς φραουλιές», «Τὸ πρόσωπο». Ἔκδοση Ἐὐνάουντι, Τουρίνο. Ἡ ὑπόθεση τῶν τεσσάρων ταινιῶν σὲ διαλόγους.

Τσάπλιν, Τσάρλυ υἱός: «Σαρλώ, ὁ πατέρας μου». Ἔκδοση Ριτσόλι, Μιλάνο, σελ. 316, εἰκόνες 16, 2.500.

Η Ν Ω Μ Ε Ν Ε Σ Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Ε Σ

Γκαρσώ, Ζὰν καὶ Κόκ, Ἰνέζ: "Ἀγαπητέ κ. Γκ.". Βιογραφία τοῦ Κλάρκ Γκέημπλ. Ἔκδ. Λίτλ Μπράουν καὶ Σία Βοστώνη, σελ. 297 μὲ εἰκόνες, 4.95 δολλ.

Γκέημπλ, Κάθλην: "Κλάρκ Γκέημπλ" Ἕνα προσωπικὸ πορτραῖτο". Ἔκδ. Πρέντις-Χάλ, σελ. 153 μὲ εἰκόνες, 3.95 δολλ.

Δύο βιογραφίες τοῦ διάσημου ἠθοποιοῦ, ἡ πρώτη σὲ προσωπολατρικὸ τόνο ἀπὸ τὴν γραμματέα του καὶ ἡ δεύτερη ἀπὸ τὴν τελευταία σύζυγό του, ποὺ περιγράφει τὰ πέντε χρόνια τῆς συζυγικῆς των ζωῆς.